

We horen het constant om ons heen: “Wat is dit jaar weer snel omgevlogen”. En inderdaad hoe snel gaan de jaren, want ineens bestaat Stichting DierenVangnet alweer 5 jaar! Om precies te zijn: op 20 juli 2012 opgericht en ontstaan uit Stichting Dieren Onder Dak, met als doelstelling meer te gaan doen aan crisisopvang – toen waren er bijna geen mogelijkheden - en dan wel speciaal voor minima: daar was al helemaal geen belangstelling voor – mensen met weinig of geen geld moesten maar afstand doen van hun dieren en moesten daar dan ook nog voor betalen.

In deze nieuwsbrief kijken we een beetje terug, geven wat cijfertjes maar willen vooral speciale aandacht besteden aan onze pleegmoeders en -vaders. Zonder hun kunnen wij niet doen wat we doen: voor (bijna) geen geld langdurig crisisdieren opnemen.

*Opgevangen vanaf 2012: 335 cavia's, 4 chinchilla's, 4 gerbils, 120 hamsters, 232 honden, 712 katten, 5 kippen, 296 konijnen, 2 leguanen, 12 muisjes, 2 padden, 29 ratjes, 1 schildpad, 17 vogels 2 wandelende takken:
Totaal 1773*

Dat crisisopvang nog steeds broodnodig is, merken wij uit de vele aanvragen die wij binnenkrijgen, niet alleen van particulieren maar ook van dierenartsen die met noodgevallen zitten en instanties als Dierenpolitie, psychiatrische zorg, Dak- en thuislozenopvangen, ziekenhuizen, asielen, enz.

Wij kunnen heel veel dieren en mensen helpen maar moeten ook regelmatig mensen teleurstellen. Het zou mooi zijn als iedere gemeente zijn eigen crisisopvang zou hebben, misschien dat dat ooit nog eens gaat komen....

Zowel in het plaatsingscontract van Dieren Onder Dak als van DierenVangnet staat dat dieren altijd eigendom van de stichting blijven en daarom ook naar ons terug moeten als men er, om wat voor reden, niet meer voor kan zorgen.

Voor onze pleeggezinnen is dat een hele geruststelling, want een dier plaatsen is altijd heel fijn maar soms ook best moeilijk omdat je altijd weer gehecht raakt aan een opvang. Zeker als je een ziek dier extra veel zorg hebt moeten geven of een moeilijke socialisatie na langere tijd toch helemaal gelukt is.

Maar als ze het dan NOG beter kunnen krijgen dan bij jezelf, dan gaan wij daar wel voor en bovendien is er dan weer een plaatsje vrij voor de volgende zielepiet.

Ook zorgt dit ervoor dat veel oudere dieren toch nog een fijn huis krijgen bij vaak oudere mensen. Mensen die altijd een hond of kat gehad hebben, maar bang zijn dat ze hulpbehoevend of ziek worden en niet meer voor hun dieren kunnen zorgen. Met de garantie dat een DierenVangnetdier altijd met voorrang een plaatsje bij een pleeggezin krijgt als dat nodig is, durven zij het wel aan om weer gezelschap in huis te nemen. Baasje blij – dier blij.

Verder zijn er weer nieuwe pleeggezinnen bijgekomen waarvan er een paar in deze nieuwsbrief vertellen van hun ervaringen met de opvang en krijgen een paar oude rotten ook extra aandacht

Er zijn een heleboel dieren geplaatst in de tijd vóór 2012 toen wij nog Dieren Onder Dak waren. Uiteraard worden ook deze dieren nog steeds door ons teruggenomen als zij door wat voor omstandigheden dan ook niet meer bij hun baasje kunnen blijven.

Verderop in deze nieuwsbrief kunt u bijv. het verhaal lezen van konijntje Madonna, dat al in 2010 bij ons is gekomen en diverse malen opnieuw geplaatst werd.

Wij hopen dat deze nieuwsbrief u veel leesplezier geeft. En als u samen met ons wilt zorgen dat wij dit werk kunnen blijven doen, dan hopen wij ook dit jaar weer op uw vertrouwen en een donatie te mogen rekenen.

Een greep uit onze hulptroepen in 2017:

Alexandra, zorgde tijdens haar korte verblijf in Nederland voor ziek en oud blijvertje Poes Ding Ding, één van de vijf poezen die we overnamen na het overlijden van hun vrouwtje.

Anne en haar vriend Sander zorgen nu alleen voor oude Poes Katja, een blijvertje maar nemen bij hoge nood ook een andere kat op.

Antje was de crisisopvangmoeder voor kater Heer Ollie B. maar zij vond het zo moeilijk om afscheid te nemen toen die terug kon naar zijn baasje dat ze het voorlopig even bij één keertje houdt.

Carla bestuurslid **en Hans** vingen in het verleden veel en voornamelijk konijnen op, maar ook geregeld een oude of zieke kat. Nu ze genieten van hun vrije tijd en meer en langer in het buitenland zijn, vangen ze nog steeds af en toe konijnen, knagers en katten op en regelen naar welke rommelmarkten en braderieën wij gaan. In 2010 waren zij pleegadres voor Dieren onder Dak voor het konijntje **Madonna** dat broodmager binnen kwam, samen met een groot aantal andere konijnen uit een vakantiepark in Lommel. De dieren zaten daar vreselijk slecht, de voedsters en rammen zaten samen dus er bleven jongen geboren worden. Naar de zieke dieren werd niet omgekeken "die gaan vanzelf wel dood". Een aantal bezoekers heeft herhaalde malen geklaagd dat dit echt niet meer kon en uiteindelijk zijn door diverse konijnenopvangcentra, ook in België, zo'n 30 konijnen weggehaald. De overige rammen werden gecastreerd en hun verblijven werden aangepast. Een aantal voedsters was zwanger en sommigen waren ziek. De meeste dieren waren erg bang maar uiteindelijk hebben we ze allemaal kunnen plaatsen. Madonna werd geadopteerd door lieve mensen die al een gecasteerde ram, **NoName**, hadden

... **"en ze leefden nog lang en gelukkig"**.

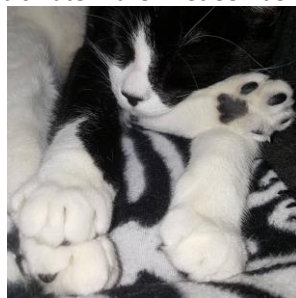
Nou, was dat maar waar... Helaas kwam NoName te overlijden, de baasjes gingen emigreren en Madonna zat alleen. Dus kwam ze in april 2014 terug. Inmiddels waren we Stichting DierenVangnet geworden en wisten we maar al te goed wat dit diertje heeft moeten meemaken. Niet lang daarna werd zij weer geplaatst, nu bij het rammetje **Pim**. Madonna vond hem erg leuk en gezellig, maar Pim begon haar na een paar dagen ineens toch te bijten en bleef dat doen. Omdat de nieuwe baasjes zo'n medelijden hadden met Madonna, en Pim een prima plaatsbaar rammetje was, werd besloten om Pim om te ruilen voor **Guus**, die ook bij ons zat. Guus en Madonna waren een droompaar, ze deden

alles samen **"en ze leefden nog lang en gelukkig"**.

Nee dus, want gedwongen door omstandigheden moest afstand van ze worden gedaan en kwamen ze samen weer voor de derde keer in de opvang bij Carla en Hans, die besloten dat ze nu maar voor altijd bij ze moesten blijven. **"En ze leefden nog lang en gelukkig"**... totdat er een geweldige familie op bezoek kwam die helemaal viel voor deze twee en waar ze het NOG beter zouden krijgen dan ze het al hadden. Ze kregen een mooi hok en een grote ren in een veilige tuin en nu kunnen ze van hun oude dag genieten, de tuin regelmatig onveilig maken en, vooral Madonna, er op los graven. **En nu hopen we dat ze nog heel lang en heel gelukkig en vooral zonder verdere verhuizing kunnen blijven leven in hun huidige paradijsje!**

Cas vangt al heel lang en heel geregeld katten of honden op zoals Kater Karel met een bekkenbreuk en hond Boef.

Hij is bovendien als vrijwilliger werkzaam bij de Amsterdamse Dierenambulance.

Charlotte, heeft eigen dieren en kan daardoor jammer genoeg geen stichtingsdieren meer opnemen. Ze helpt ons geweldig met administratieve zaken zoals bijv. de jaarlijkse chipregistratiecontrole.

Cilia, heeft zich in oktober 2015 ontfemd over blijvertje Speedy, 17 jaar oude schildklierkat met nierproblemen waarvan het vrouwtje was overleden.

Cindy en Ness vangen in hun huis voor diverse stichtingen op: honden voor ons maar ook voor de Stichting Zuiderzee Zwerfdieren en Red een Legkip.

Dunja en Richard, zijn al sinds jaar en dag, eerst voor Dieren onder Dak, nu voor DierenVangnet pleegadres voor konijnen, cavia's maar ook hamstertjes, muisjes, enz.

Ellen, bestuurslid, is met haar man Rob pleeg "in het groot" van allerlei dieren. Ze hebben op dit moment in huis de honden Toby, Bloem en Beer, 3 katten, 2 eigen en 7 opvangkonijnen, 17 cavia's, 2 agapornissen en vaak nog ratjes ook. De honden, katten en vogels zijn blijvers.

Esther is één van onze nieuwe pleegadressen voor konijnen. Haar verhaal: *Met een goed hok en ruime ren was ik, als nieuw pleegadres, klaar om konijnen op te vangen. Ongeduldig wachtte ik af wat er zou komen. En in de zomer kwam het bericht dat er een rammetje op straat was gevonden dat onderdak nodig had. Hij, een vrolijke jongen met een glanzend bruine*

vacht, werd bij me gebracht en ik noemde hem **Abeltje**. En hoewel hij het naar zijn zin leek te hebben is alleen toch maar alleen en , een paar weken na zijn castratie, kwam het bericht dat een voedster, ook op straat gevonden, bij hem kon worden geplaatst.

Door een ervaren pleegmoeder werd ze 's avonds gebracht en samen keken we hoe de ontmoeting tussen **Bonnie**, zoals ze ging heten, en Abeltje verliep. Hé, dat ging reuzegoed. Bonnie voelde zich direct thuis en Abeltje vond haar interessant en behandelde haar met respect. Zo gingen we de nacht in.

De volgende ochtend vroeg ging ik direct kijken hoe het was gegaan. Tot mijn schrik lagen en grote plukken vacht in de ren en kooi. En waar was Bonnie Toen ik het nachthok opende werd het duidelijk: zij had daarin een mooi nest gemaakt en was aan het bevallen. Maar liefst 7 ukkies, goed

gezond en in alle kleuren, werden geboren. En Abeltje, die was zo trots als een pauw. Hij had toch maar snel een familie "gemaakt". En ik? Ik werd in het diepe gegooid en ging van nieuwe pleegmoeder van 1 konijn

naar volleerd pleegmoeder van 9 konijnen.

Estera is pleegadres voor konijnen en cavia's voor DierenVangnet, maar socialiseert verwilderde kittens voor de Stichting Amsterdamse Zwerfkatten en werkt als vrijwilliger in Asiel Dierenleed in Noord-Oostzaan. Zij schrijft: Nadat mijn eigen oude konijnendame was overleden en de ram alleen overbleef, besloot ik dat ik geen nieuw konijn wilde, maar wilde gaan opvangen. Er kwam dus wel een gezelschapsdame voor mijn Buxy en toen hij overleed, werden het alleen nog maar opvangkonijnen. De eerste kwam vrij snel binnen, een moeder met 4 jongen, weggehaald zonder drinken in de brandende zon in een tuin. Dat werd mijn eerste groep. Moeder en zoon werden samen geadopteerd en bij de 3 zusjes kwam een nieuwe man., uiteraard gecastreerd. Zo had ik steeds een nieuwe samengestelde groep van 4 à 5 konijnen. Als kind had ik altijd cavia's, als puber stapte ik over op konijnen en zodra ik op mezelf ging wonen, kwam er weer een cavia bij; zwanger uit een dierenwinkel gehaald en al vlug had ik er 4. Dat was het laatste dier dat ik ooit nog uit een dierenwinkel haalde.

Onlangs ben ik overgegaan van konijnen naar cavia's opvangen. Ik heb de ren verbouwd en caviaproef gemaakt. De caaffjes die kwamen, hadden hun hele leven in kleine kooitjes gezeten en waren bang. Het resultaat was dat ze hun hok niet uit durfden en de ren als een grote oceaan voor

ze was. De eerste week zaten ze alleen maar in de huisjes maar langzaam gingen ze om zich heen kijken. Na een paar weken ontdekten ze het grasveldje en binnen twee dagen was het helemaal leeg gegeten.

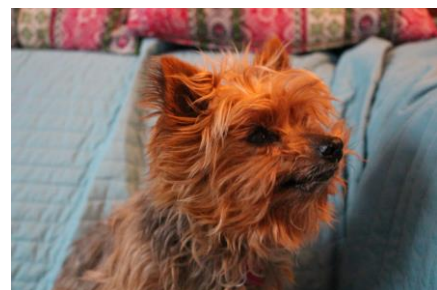
Als ik nu in de ochtend de deur opengooi, weten ze dat er iets lekkers komt en ze durven nu ook te piepen. Ze zijn bang maar grappig en worden steeds ondernemender. Liv, Lisa en Caspar zullen hopelijk snel een huisje vinden waar ze met liefde, aandacht en geduld verder uit hun schulp kruipen. Nu zie ik in hoeveel dieren er huisloos worden en hoop ik mijn steentje bij te kunnen dragen door ze op te vangen. Nog meer hoop ik dat in de toekomst mensen alleen nog maar dieren uit opvangen halen en de vrije verkoop stopt.

Fieke was eerst pleegadres kittens voor Dieren Onder Dak en daarna voor DierenVangnet Sinds kort is zij geen

pleegadres meer maar ze heeft door de jaren drie maal het alfabet rond aan kittens (en soms hun moeders) groot gebracht.

Fina is bestuurslid en pleegadres, eerst van Dieren Onder Dak en nu van DierenVangnet. Vroeger ving zij veel konijnen en cavia's op, nu uitsluitend kleine(re) hondjes die langdurig intensieve verzorging nodig hebben.

Gerdie is sinds februari 2015 poezenmoeder van blijvertje Rammel, een kat die we via de Stichting Amsterdamse Zwerfkatten binnen kregen omdat het vrouwtje langdurig opgenomen moest worden en nooit is terug gegaan.

Jacqueline heeft zelf 3 kleine hondjes maar is bij nood altijd bereid er ééntje extra bij in huis te nemen.

Janet en Wim zijn bijzonder goed in het flessen en opvoeden van moederloze kittens en het socialiseren van buiten gevonden verwilderde kittens. Binnenkort komen hun huidige 4 kittens voor adoptie.

Judith was tot voor kort pleeggezin van veel cavia's, maar ook konijntjes, hamstertjes en kittens. Nu ze een lieve wolk van een baby heeft, heeft ze naast haar baan als paraveterinair te weinig tijd om op te vangen.

Karin heeft voornamelijk honden en katten in huis en is niet alleen pleegmoeder voor ons, maar ook voor een Podenco-opvang, is ontzettend actief als inzamelaar voor de DierenLot Kledingactie en levert allerlei hand- en spandiensten

Katja, Michael en hun 4 kinderen zorgen met veel plezier voor 1 of 2 crisishondjes en daarnaast zijn ze manteldierzorger voor een ander hondje dat een ziekelijk vrouwtje heeft en vaak kortdurend moet worden opgenomen in het ziekenhuis.

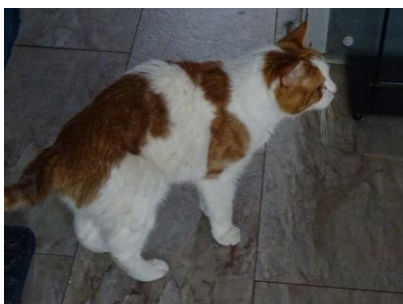
Dit zijn de dieren die bij pleegmoeder **Lydia** wonen. Het zijn niet allemaal stichtingsdieren want ze heeft inmiddels een aantal blijvertjes waar ze geen afstand meer van wil doen, zelf geadopteerd. Vaak zijn het er nog veel meer en worden met name konijnen en cavia's in grote aantallen opgevangen.

En haar dochter **Linsey** vangt al heel lang cavia's

voor ons op, maar heeft ook ons logo ontworpen.

Maarten zorgt al heel lang voor langzittende pleegdieren waarvoor soms, na een jaar of langer, een huisje moet worden gezocht maar die ook geregeld, na maanden, weer terug kunnen naar hun vrouwtjes of baasjes.

Margriet werd rond 1978 pleegadres voor Dieren Onder Dak, zat meer dan 30 jaar in het bestuur en was grootopvang met soms wel 30 katten in huis. Ze werkte toen fulltime als kleuterleidster, later adjunct directeur in het Zaanse en was moeder van een dochter. Na de oprichting van DierenVangnet werd zij daar de eerste jaren bestuurslid. Zij vangt voor ons vooral oude blijvers op en heeft zich ontfermd over Karel, Spook, Liesje, Rufus, Bobbie, Adriaan, Teun, Willem en recent Rikker en Rakker. Bijna alle katten zijn afkomstig van mensen die overleden zijn of niet meer voor hun dieren kunnen zorgen. Ze

zijn oud tot stokoud, dementerend, hebben medische problemen en krijgen medicatie en dieetvoer en moeten geregeld voor controle naar een dierenarts. Dit zijn geen katten die makkelijk geadopteerd worden, maar we hebben

beloofd er goed voor te zorgen zolang ze een fijn en pijnloos leven kunnen hebben en dat doen we dan ook. Het is er heerlijk voor ze omdat ze 3 verdiepingen tot hun beschikking hebben, lekker veel knuffelaandacht krijgen en rustig kunnen doen en laten waar ze op dat moment zin in hebben.

Marie Line is pleegadres van oude poezen die veel zorg nodig hebben, het soms heel slecht hebben gehad en nu de laatste maanden, soms jaren van hun leven alle rust, liefde en zorg krijgen die ze nodig hebben.

Dit schreef zij op 19 augustus over Woopy:

Hierbij een foto van Woopy de dag voordat ze een engeltje werd. Op 1 juni is ze 21 jaar oud geworden. Ze is iets langer dan 2.5 jaar bij mij gebleven. Weten jullie nog dat jullie zeiden dat ze waarschijnlijk niet te lang meer zou leven? Nou, zij heeft alle jonkies (andere katten) van 15-16 jaar oud overleefd. Zij heeft gesmuld met goed voer. Sterke wil in een piepklein lichaampje. Dat was heel lief en grappig om te zien. Rust zacht lieve Woopy!

Hoi, ik ben **Marlies** en ik draag de zorg voor mijn twee konijnenblijvers **Jens** en **Jools**. Het zijn twee broertjes die van baby af aan al bij mij zijn. Omdat de arme Jools al vrij jong een zwakke blaas bleek te hebben, kon hij niet geplaatst worden. Hij moet namelijk twee maal per dag medicijnen hebben en hem te pakken te krijgen voor zijn dagelijkse bad vergt een hele tactiek. Hij weet namelijk precies

wanneer het knuffeltijd is en wanneer het medicijntijd is. Hij is me dan ook vaak te slim af en ik moet ook vaak iets nieuws verzinnen. Zo houden we elkaar lekker bezig! Zijn broer Jens is zijn steun en toeverlaat, ze zijn erg dol op elkaar en daarom blijft Jens hem voorlopig ook gezelschap houden. Het is leuk om te zien dat de dieren zo op me gesteld zijn geraakt. Het is fijn om iets te kunnen betekenen voor deze bijzondere diertjes en ervoor te zorgen dat het goed met ze gaat en ze blij zijn in hun leven. Zelf heb ik twee konijnen

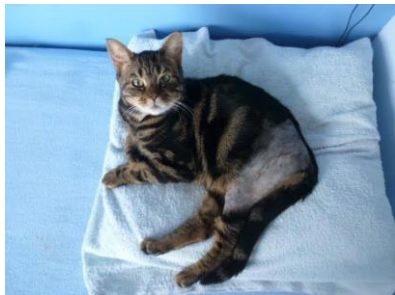
geadopteerd. Eentje heb ik al bijna 9 jaar en ik vind het grappig hoe hij van bang jonkie inmiddels is doorgegroeid naar wijs en bejaard, maar toch nog volop leeft, zij het met intussen wat gebreken. Hij is in al die jaren een volwaardig gezinslid van mijn huishouden geworden.

Ook help ik vaak mee op de rommelmarkten waar we staan om geld te “verdienen” voor de stichting. Dat is altijd erg gezellig en we kunnen dan ook even bijkletsen met elkaar en mensen die langskomen over het werk van de stichting vertellen.

Marja die voorzichtig begon met af en toe 1 kat, maar helemaal verslingerd raakte aan dieren in huis en die van haar laatste twee opvangsters geen afscheid meer kon nemen en ze adopteerde.

Marlijn was al vanaf de oprichting betrokken bij Dieren Onder Dak, bij de Stichting Amsterdamse Zwerfkatten en vanaf het begin bij DierenVangnet. Zij vangt hoofdzakelijk katten op, met name zieke, gewonde of niet-sociale dieren. Daarnaast heeft zij de blijvers Muffel, Ella, Roos, Cay, Baps en stokoude Edje in huis.

Martine heeft heel lang voor poes Annetje gezorgd, die onlangs door haar moeder werd geadopteerd. En binnenkort, als ze het wat rustiger heeft, mag het volgende poesje voor langdurige opvang naar haar toe.

Ik ben **Marje**, 25 jaar, en ik vang sinds augustus 2016 honden op voor stichting Dierenvangnet. Ik weet al jaren dat ik gek ben op honden. Mijn ouders hebben sinds 2004 een geweldig lieve hond, waar ik nog steeds een heel goede band mee heb. Ik woon nu zo'n 6 jaar op mezelf, en sindsdien ben ik het hebben van een hond steeds meer gaan missen. Ik wilde graag een hond adopteren, maar wist niet zeker wat voor hond bij mij zou passen en of ik daar voldoende tijd voor zou hebben. Daarop ben ik bij de stichting terecht gekomen. Ik zag dat ik via Dierenvangnet niet alleen honden kon helpen, maar ook hun baasjes. Zo kan ik het gezelschap van een hond hebben en iets goeds doen voor mensen die anders geen opvang voor hun hond kunnen betalen.

Ik heb al veel verschillende soorten honden mogen opvangen, waaronder een labrador, een Jack Russell mix, en meerdere Franse Bull dogs. Inmiddels hangt een hele collage aan mijn muur, met foto's van alle honden die bij mij zijn geweest. Het is ontzettend leuk om een band op te bouwen met een nieuwe opvanghond en te zien hoe ze zich steeds meer op hun gemak voelen bij je. Natuurlijk is het moeilijk om na een tijdje afscheid te moeten nemen, maar het is fijn om te weten dat je voor het dier iets hebt kunnen betekenen. Ik ben erg blij dat ik in contact ben gekomen met de lieve

mensen van deze stichting en ben van plan om nog lange tijd honden te blijven opvangen.

Naïma is verhuisd, heeft een drukke baan en kan op dit moment helaas voor ons geen pleegadres meer zijn. Ze hoopt wel heel binnenkort weer te beginnen, want ze mist het ontzettend. Zij is voor veel moeilijke katten zoals Mojo, Bob en Duke een lieve, gezellige, soms strenge en vaak langdurige pleegmoeder geweest die we ontzettend missen.

Nienke is paraveterinair, heeft zelf een paar leuke hondjes en helpt ons uit de nood als wij acuut een klein hondje moeten opvangen en wij er op dat moment geen plaats voor hebben. In het verleden heeft zij twee oudere en zwaar verwaarloosde hondjes opgevangen en later geadopteerd.

Olga en Mattijn waren specialisten in het opvangen van getraumatiseerde katten. Die zaten dan lang bij ze en werden altijd weer plaatsbaar. Helaas voor ons maar fijn voor hun hebben ze de volgende grote stap in hun leven gezet en zijn ze vertrokken naar Maleisië. Hun laatste opvangkat was éénoogpoesje Mala, die nu een huis heeft gekregen bij één van hun vrienden.

Ook zijn er nog een aantal pleegouders zoals bijv. **Anja, Alyssa, Daniëlle, Eline, Erica, Evelien, Laura, Lilian, Lindsey, Monique, Petra** waar wij nog geen geschikt “eerste” pleegdier voor hebben of die, in afwachting op geschikte dieren van ons, intussen opvangen of opgevangen hebben voor een andere stichting

Menige zaterdag of zondag staan we op rommelmarkten of braderieën om gekregen spulletjes te verkopen als extra inkomsten voor de Stichting.

Dus mocht u aan het opruimen slaan en kleine (of grote) spulletjes kwijt moeten, wilt u dan aan ons denken? We komen het graag halen en van de opbrengst kunnen we bijv. voer, nieuwe hokken of een dierenartsrekening betalen.

Al heel lang was een grote wens de tuin van één van onze grote opvangadressen op te knappen en alle oude hokken en rennetjes voor de konijnen en vooral de cavia's te vervangen voor nieuwe, weersbestendige en goed schoon te maken hokken op een af te spuiten ondergrond. Van de Gemeente Amsterdam kregen we de financiële toezegging om deze investering en gigaklus uit te mogen gaan voeren. In september werden de dieren uit logeren gestuurd en het slopen van de oude hokken en verwijderen van de bestrating kon beginnen. Twee kuub zand en grote tegels werden teruggeplaatst.

Eind oktober is de mooie grote overdekte ren geplaatst met daarin 3 flats. De beneden-verdieping is bestemd voor maximaal 2 konijnen en de daarboven

gelegen 2 etages zijn geschikt voor maximaal 3-4 cavia's per hok. In totaal kunnen er 6 konijnen en 18-24 cavia's worden opgevangen. Als er minder konijnen zijn, dan kunnen de twee tussenschotten ook nog verwijderd worden zodat de ren groter wordt. De caviakhokken kunnen ook opgesplitst worden voor bijv. gecastreerde beertjes. Die moeten immers een paar weken apart zitten voordat ze bij 1 of meer zeugjes teruggezet kunnen worden.

En laat die winter maar komen

Wist u dat de Gemeente Amsterdam als eerste gemeente in Nederland een DierenWelzijnnota heeft geschreven. Deze goed leesbare nota is voor iedereen toegankelijk op de website <https://www.amsterdam.nl/> **Agenda Dieren 2015 – 2018, een diervriendelijk Amsterdam** waarin duidelijk wordt gedefinieerd wat het Gemeentebeleid zal zijn waar het Dierenwelzijn betreft. Het is een brede nota waarin heel veel zaken helder en uitgebreid aan bod komen.

Of het nu gaat om gezelschapsdieren, zwerv- of vrijlevende dieren, kinderboerderijen, maneges, circusdieren en gebruik van dieren bij evenementen, dieren en minima, het vervoer van dieren, maar ook zaken als sportvisserij, de jacht, toezicht en handhaving en, heel belangrijk, financiering.

En **wist u dat** één van de vele acties die door de Gemeente Amsterdam bekostigd worden het **GRATIS NEUTRALISEREN EN CHIPPEN VAN KATTEN** is?

Deze actie wordt gecoördineerd en uitgevoerd door de **Stichting Amsterdamse Zwerfkatten** en iedereen met een Stadspas met **GROENE STIP** kan van deze actie gebruik maken. De katten worden gratis opgehaald, geholpen en weer thuis gebracht.

Dus **HOORT, ZEGT HET VOORT**

En grijp de kans zolang er nog geld voor is.

Al twee keer hebben wij een enorme hoeveelheid spullen mogen ophalen bij Nielsen Brandbank in Houten. Dit bedrijf zorgt ervoor dat online bedrijven hun producten en de productgegevens duidelijk en aantrekkelijk op hun site hebben staan.

